

VRHOVNI SUD CRNE GORE

Už.Uvp.br.1/18

U IME CRNE GORE

Vrhovni sud Crne Gore, u vijeću sastavljenom od sudija Stanke Vučinić, kao predsjednice vijeća, dr Vesne Vučković i Hasnije Simonović, kao članova vijeća, uz učešće samostalnog referenta Muratović Indire, kao zapisničara, odlučujući o zahtjevu za ispitivanje sudske odluke-presude Upravnog suda Crne Gore U.br.2646/2015 od 18.05.2016.godine, kojeg je podnio tužilac NVO „LGBT Forum Progres“ i NVO „Hiperion“ iz Podgorice, koje zastupa punomoćnik Dalibor Tomović iz Podgorice, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 20.12.2018.godine, donio je

P R E S U D U

Usvaja se zahtjev za ispitivanje sudske odluke, pa se presuda Upravnog suda Crne Gore U.br.2646/2015 od 18.05.2016.godine ukida i predmet vraća tom sudu na ponovni postupak.

Svaka stranka snosi svoje troškove spora.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Upravnog suda Crne Gore U.br.2646/2015 od 18.05.2016.godine odbijena je tužba tužilaca, podnijeta protiv rješenja tuženog Ministarstva unutrašnjih poslova broj UP II-222/15-436 od 07.10.2015.godine i odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove spora.

Tim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužilaca izjavljena protiv rješenja Uprave policije CB Nikšić broj 68-01 broj 224/15-9022 od 14.09.2015.godine, kojim rješenjem je privremeno zabranjeno održavanje javnog i mirnog okupljanja članova NVO „LGBT Forum Progres“ Podgorica pod nazivom Akademska šetnja ponosa, najavljenog 06.07.2015.godine za petak 18.09.2015.godine, jer bi s obzirom na vrijeme, broj od 40-50 učesnika ili karakter samog okupljanja moglo da ozbiljno ugrozi kretanje i rad većeg broja građana a postojala je stvarna opasnost da bi održavanjem pomenutog mirnog okupljanja bila ugrožena bezbjednost ljudi imovine i da bi došlo do narušavanja javnog reda i mira u

većem obimu. Protiv označene presude tužioci su preko punomoćnika podnijeli zahtjev za ispitivanje sudske odluke zbog povrede materijalnog prava i povrede pravila postupka u upravnom sporu koja je mogla biti od uticaja na rješavanje stvari s predlogom da se preinači osporena presuda na način što će se usvojiti tužba i poništiti rješenje MUP-a Crne Gore i obavezati tuženi da naknadi troškove postupka. Traženi su troškovi sastava zahtjeva.

Tuženi je u svom odgovoru na podneseni zahtjev odgovarajući na navode zahtjeva predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Valja napomenuti da je ovaj sud u predmetu Uvp.br.247/16 od 16.09.2016.godine ovaj zahtjev za ispitivanje sudske odluke odbio kao neosnovan, pa je, nakon podnošenja ustavne žalbe od strane tužilaca, Ustavni sud Crne Gore svojom odlukom U-III br.778/16 od 24.09.2018.godine usvojio ustavnu žalbu, ukinuo presudu Vrhovnog suda Crne Gore Uvp.br.247/16 od 16.09.2016.godine i predmet vratio ovom sudu na ponovni postupak.

U sjednici vijeća ispitana je pobijana presuda u granicama podnijetog zahtjeva, kao i po službenoj dužnosti u smislu čl.46 Zakona o upravnom sporu, ocijenjeni su navodi zahtjeva i odgovora na zahtjev, pa je ovaj sud našao:

- da je zahtjev za ispitivanje sudske odluke osnovan.

Osnovano se podnijetim zahtjevom ističe da je pobijana presuda donesena uz povredu pravila postupka u upravnom sporu iz čl.367 st.2 tač.15 ZPP-a u vezi sa čl.4 ZUS-a. Povreda postupka se sastoji u tome što presuda nema valjanih razloga o odlučnim činjenicama, dati razlozi su nejasni i izostala je ocjena bitnih navoda tužbe.

Naime, osnovano se zahtjevom ističe da ni upravni organi ni Upravni sud nijesu dali uvjerljive razloge koji upućuju na to da od pripadnika pomjenute grupe koji bi mirno protestovali postoji opasnost od nasilja i drugih oblika narušavanja javnog reda i mira u većem obimu, te da je time procijenjena stvarna opasnost koja potiče od navedene grupe. Osnovano se ukazuje da su tužioci navodili stavove iz presude Evropskog suda za ljudska prava, pozivajući se na presudu Aleksejev protiv Rusije 2010.godine u kojem je konstatovano da u koliko bi demonstracije bile zabranjivanje svaki put kada postoji mogućnost da na njima izbiju napetosti i sukobi između suprodstavljenih grupa, društvo bi bilo lišeno mogućnosti da čuje različite stavove po bilo kom pitanju koje vrijedja osjećanja većinskog dijela društva, te da je neophodno da država preduzme razumne i odgovarajuće mjere da omogući mirno održavanje zakonitih demonstracija.

Upravni sud u razlozima presude navodi da je citiranje stavova iz presude Evropskog suda za ljudska prava od strane tužilaca bez činjeničnog i pravnog utemeljenja, te su time razlozi presude nejasni i protivrečni.

Nadalje, Upravni sud u razlozima presude navodi da u potpunosti prihvata razloge tuženog organa i da nijesu bili ispunjeni zakonski uslovi za održavanje prijavljenog javnog mirnog okupljanja navedenog dana, ne cijeneći da su upravni organi propustili da sprovedu adekvatnu procjenu svih relevantnih činjenica koje su bile od značaja za ocjenu opravdanosti izrečene mjere-zabrane mirnog okupljanja te da rizik nije bio u tolikom obimu da je zahtijevao tako drastičnu mjeru kao što je zabrana predmetnog skupa.

Po ocjeni ovog suda u upravnom postupku nije uspostavljena pravična ravnoteža između osnovne slobode tužilaca i opšteg interesa da se sačuva javni red i mir, bezbjednost ljudi i imovine i druga dobra zaštićena Ustavom i Konvencijom, te da je tužiocima povrijeđeno pravo iz čl.52 Ustava i čl.11 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, a što je osnovano ukazano podnesenim zahtjevom.

Na ove odredbe su se tužioci pozivali u tužbi i isticali da su se iste trebale cijeliti prilikom donošenja odluke, a Upravni sud na valjan način nije odgovorio na ove navode tužbe već je dao nejasne i nerazumljive razloge, zbog čega je zahtjev za ispitivanje sudske odluke valjalo uvažiti, ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti Upravnom sudu na ponovni postupak.

U ponovnom postupku sud će otkloniti ukazane povrede postupka i vodeći računa o razlozima iz ove presude donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Članom 39 st.1 ZUS-a propisano je da u upravnom sporu svaka stranka snosi svoje troškove ako sud odlučuje na nejavnoj sjednici. Cijeneći tu zakonsku odredbu i činjenicu da je ovaj sud odlučio na nejavnoj sjednici, to je neosnovan zahtjev da se dosude troškovi za sastav zahtjeva, pa je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove.

Sa iznijetih razloga, a na osnovu čl.47 st.3 Zakona o upravnom sporu odlučeno je kao u izreci ove presude.

VRHOVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 20.12.2018.godine

Zapisničar,
Indira Muratović,s.r.

Predsjednica vijeća,
Stanka Vučinić,s.r.

